

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום שלישי ל' בשבט תשע"ז

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

גיטין - נ"ח

1. מה מצאו במקומות החרביים?

- א. בתי תפילין - תפילין של ראש בנפח 120 סאה. תפילין של יד בנפח 40 סאה, שהם קטנים יותר.
- ב. מוח - רבי אסי: 4 קבין מוח נמצאו על אבן אחת. עולא: 9 קבין. '... ונפץ את עולליך אל הסלע'.

2. בני ציון היקרים המסולאים בפז - מה הכוונה מסולאים בפז?

אין לפרש מקושטים בפז, כיון ששני משקלי איסטרא של זהב ירדו לעולם אחד ברומי ואחד לכל העולם, ואין די לכל בני ציון. אלא שהיו מגניז את הפז ביופיון.. בתחילה היו אוחזים דמויות המטבעות ליד מיטותיהם ולבסוף את ילדי ציון, ומעשה שאמר ילד לחבירו היכן כתוב המכה זו? אמר לו 'גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת' והיה רחוק מזה דף וחצי.

3. אלו מעשים נוספים הובאו אודות ילדי ישראל בתקופת החורבן?

- א. עיני עוללה לנפשי מכל בנות עירי - 400 בתי כנסיות בביתר, בכל אחת 400 מלמדי תינוקות המלמד 400 תשב"ר, וכשהיה אויב נכנס לשם היו דוקרין אותן במקליהן, וכשגבר אויב ולכדום, כרכום בספריהם והציתום באש.
- ב. מעשה ברבי יהושע בן חנניה שסיפרו לו ברומי שיש שם ילד בבית האסורים יפה עינים וטוב רואי וכו' עמד על פתח בית האסורים, אמר: מי נתן למשיסה יעקב...? ענה הילד, הלא ה' זו חטאנו לו.. אמר: מובטחני בו שמורה הוראה בישראל, ונשבע שאינו זו עד שיפדהו בכל סכום. וכך היה, ולא היו ימים מועטים עד שהורה הוראה בישראל. והוא רבי ישמעאל בן אלישע.
- ג. מעשה בבנו ובבתו של ר' ישמעאל ב"א, שנשבו לשני אדונים. לימים נזדווגו שניהם במקום אחד, זה אומר: יש לי עבד שאין כיופיו בכל העולם, וזה אומר: יש לי שפחה שאין בכל העולם כולו כיופיה, אמרו: בוא ונשיאם זה לזה ונחלק בוולדות. הכניסום לחדר, זה ישב בקרן זוית זה וזו ישבה בקרן זוית זה, זה אומר: אני כהן בן כהנים גדולים אשא שפחה? וזאת אומרת: אני כהנת בת כהנים גדולים אנשא לעבד? ובכו כל הלילה. כיון שעלה עמוד השחר, הכירו זה את זה, ונפלו זה על זה וגעו בבכיה עד שיצאה נשמתן. ועליהן קונן ירמיה: על אלה אני בוכיה עיני עיני יורדה מים.
- ד. מעשה בצפנת - שהכל צופין ביופיה, בת פניאל - בתו של כהן גדול ששימש לפני ולפנים, שנתעלל בה שבאי כל הלילה. למחר הליבישה שבעה חלוקים והוציאה למוכרה. בא מכוער אחד וביקש לראות את יופיה, אמר לו: ריקא! אם אתה רוצה ליקח קח, שאין כיופיה בכל העולם כולו, אמר לו: אף על פי כן. הפשיטה ששה חלוקים, ושביעי קרעתה ונתפלשה באפר, אמרה לפניו: רבש"ע, אם עלינו לא חסת, על קדושת שמך הגבור למה לא תחוס? ועליה קונן ירמיה: בת עמי חגרי שק והתפלשי באפר אבל יחיד עשי לך..

4. לאיזה מעשה כוונת הפסוק 'ועשקו גבר וביתו ואיש ונחלתו'?

מעשה באדם אחד שנתן עיניו באשת מורו לנגרות, פעם אחת הוצרך (רבו) ללות, אמר לו: שגר אשתך אצלי ואלונה, שיגר אשתו אצלו, שהה עמה שלשה ימים. כששאלו היכן היא אמר לו פטרתיה לאלתר, ושמעתי שהתינוקות נתעללו בה בדרך. אמר לו: מה אעשה? אמר לו: אם אתה שומע לעצתי גרשה. אמר לו: כתובתה מרובה, אמר לו: אני אלון ותן לה כתובתה. עמד זה וגרשה, הלך הוא ונשאה. כיון שהגיע זמנו ולא היה לו לפורעו, אמר לו: בא תעבוד אצלי בחובך. והיו הם יושבים ואוכלים ושותין והוא היה עומד ומשקה עליהן, והיו דמעות נושרות מעיניו ונופלות בכוסיהן, ועל אותה שעה נתחתם גזר דין. ויש אומרים 'על שתי פתילות בנר אחד' - אשת איש.

5. למדנו במשנה 'לקח מן הסיקריקון וחזר ולקח מן הבעל הבית' מקחו בטל. האם זה רק כשהבעה"ב אומר לו לך חזק וקני, או גם כשכתב לו שטר?

רב - בשטר קנה. שמואל - גם בשטר לא קנה, ורק אם כתב לו אחריות קנה. מציוני ברייתא כשמואל - ר' שמעון בן אלעזר אומר: לקח מן האשה קרקע המשעובדת לאשה ואח"כ לקח מן האיש - מקחו קיים, אבל הפוך אין מקחו קיים שיכולה לטעון שהסכימה כדי לעשות נחת רוח לבעלה. אלא אם כן כתבה לו אחריות. אמנם רב יסבור שאחריות הכוונה שטר.

6. למדנו במשנה שתיקנו שהקונה מסיקריקון זוכה בקרקע אך צריך לתת רבע לבעל הבית. כיצד הדין אם הבעל הבית טוען שהלוקח לא שילם לו?

ברייתא - לקח מן הסיקריקון, ואכלה 3 שנים בפני בעלים וחזר ומכרה לאחר, אין לבעלים על לוקח שני כלום. ואין מדובר שהשני טוען בבדי ממש קנה האשון ונתן לך רבע, שא"כ גם הראשון נאמן, ואין מדובר שהשני אינו טוען בבדי, שא"כ גם הוא אינו נאמן. המשך -

אלא מדובר שאינו טוען ובכגון זה טוענים ליורש וטוענים ללוקח. אך הלוקח הראשון רק אם הוא טוען.

7. גוי הגוזל קרקע מיהודי מחמת חוב או מחמת אנפרות - גזילה. ואין הישראל מסור בידו להורגו. כיצד דין הקונה ממנו? אין בו דין סיקריקון שצריך לשם רבע לבעל הבית. רב יוסף - אין דין אנפרות בבבל, כיון שמצויים שופטים ולא הלך עליהם, כנראה שמחל.

8. מהו המעשה עם גידל בר רעילאי? קיבל קרקע מבני הבקעה של כאלו שהלכו בתמורה לכך שישלם את המס, הקדים ושילם 3 שנים, ובסוף השנה הראשונה חזרו הבעלים ואמרו לו שנה ראשונה ששילמת אכלת פירותיה ומעתה אנו נשלם ונאכל. רב פפא סבר לכתוב לו שטר גביה על שילומיו של השנתיים הבאות, אמר לו רהב"י, א"כ, עשית סיקריקון, אלא הניח מעותיו על קרן הצבי.

9. נותן לבעלים רביע. לרב: רביע בקרקע או רביע במעות, ולשמואל: רביע בקרקע שהן שלישי במעות. במה נחלקו? לשמואל - הסיקריקון מוכרה ברבע פחות מערכה האמיתי, לרב - מוכרה בחמישית מערכה. והקשו על שמואל מהברייתא - הלוקח מן הסיקריקון נותן לבעלים רביע, ויד בעלים על העליונה, רצו בקרקע נוטליו, רצו במעות נוטליו, אימתי? בזמן שאין בידן ליקח, אבל יש בידן ליקח - הן קודמין לכל אדם. רבי הושיב בי"ד ונמנו, שאם שהתה בפני סיקריקון שנים עשר חודש - כל הקודם ליקח זכה, אבל נותן לבעלים רביע בקרקע או רביע במעות, תידין רב אשי - ברייתא זו עוסקת לאחר שבאו מעות לידו.